

"Danskeren",

et ugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folke i Amerika.

Udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Neb.

"Danskeren" udkommer hvert Lørdag.

Pris pr. Aargang om de forenede Stater \$1.50; til Udlænding \$2.00.

Bladet betales i Fortid, Postbillig, Postkort, Adresseforandringer og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Neb.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

Almanac.

Aar efter Kristi Fødsel 1900.
Aar efter Verdens Stabelse 5990,
Aar efter Reformationen 383.

Juli. — 31 Dage.

Østlige Skært 4. Jul. 7.29 Gmt.
Midtmaerne 5. Jul. 8.08 Gmt.
Østlige Skært 5. Jul. 8.47 Gmt.
Midtmaerne 6. Jul. 8.59 Gmt.

1. S. 3. T. e. (G.T.: Pet. 5.6-11, Luk. 15.1-10,
G. Luk. 7.2.2 Ap. 9.9.1-18, Luk. 15.11-32.)

2. M.

3. Ti.

4. D. "Beber, saa skal Øder givev
føger, saa skulle I finde; banker, saa
skal Øder oplades."

5. To.

6. Æ.

7. L.

8. S. 4. T. e. (G.T.: Nom. 8.18-23, Luk. 6.36-42,
G. Luk. 8.12.2 Ap. 9.9.1-18, Mat. 5.43-48.)

9. M.

10. Ti.

11. D. "Værer da fuldomme, ligelom
Øders Fader i Himmelten er fuldom-
men."

12. To.

13. Æ.

14. L.

15. S. 5. T. e. (G.T.: 1. Pet. 3.8-14, Luk. 5.1-11,
G. Luk. 5.12.2 Ap. 9.9.1-18, Mat. 16.13-20.)

16. M.

17. Ti.

18. D. "Men Jere er en uudgået Sløgt, et
kongeligt Præstedom, et helligt Føl,"

19. To. "at J. skulle forlynde hans Øder,
som faldte Øder fra Mørket til sit
beundringssværdige Lys."

21. L.

"Men da han lod af at tale, sagde
hen til Simon: far ud paa Dybet og
laster Øders Garn ud til en Dræ!

Og Simon svarede og sagde til ham:
Mester! vi have arbejdet den ganke Nat
og fåt intet; men paa dit Ord vil jeg
ufaste Garnet.

Og der de gjorde det, sange de en
stor Højt; men deres Gær sander-
reves." Luk. 5. 4-6.

Næmpe Magter.

Der stander paa Næsset
en Kirke graa,
der ruller i Græsset
en Bølle blaa.

Den Kirke, hun bører
saar rankt et Mob,
den Bølle, han bører
paa Taarnets Fod.

Mod Stenen han trykker
sin vagde Mund;
saar lidet dog rykker
han Murens Grund.

Da hvulmer hans brede
forblæste Barm,
da løftes i Brede
hans Kæmpearm.

Han langer mod Tinden,
vil slaa den ned —
thi Kirken er Fjenden
for Evighed.

Men Panden har kløver
mod Korsets Kam,
han syrter og florar
for Næsset Kam.

Der rinder han etter,
men uden Raad;
hans trodsige Latter
er vorden Graad.

Han slager sin Smerte
paa Havens Bred —
hans stormende Hjerte
faa aldrig Fred....

Edu. Blaumüller.

Det er hebre endog at snuble frem paa
den rette Vej, ent al træde med sikre
Skridt paa den gale Vej.

Det vil stade dig mere at leve en Dag
uden Bon, end at leve en Dag uden
Brød.

Fra Blodets og Taarternes Land.

I en armenist Landsby.*)

Naar man fra den mesopotamiske Slette ved Tigrisflodens vestlige Kildespring kommer op paa Taurushjærgenes Højder gennem de nævne Kloster og Dale, saa naa man den mægtige, smukke Goelshjæl, i Nærheden af Hajar-Baba, ved hvis Fod denne Tigris Hovedarm var udspinger.

Højt oppe paa Taurushjærgene ved Vandkælet mellem Euphrat og Tigris strækker denne Sø sig milevidt om, større end Bodensøen. Da den ikke har noget synligt Afsløb, antager man, at dens Vand gennem underjordiske Kanaler løber ned i Euphratsletten. Hvis man stiger ned ad de stejle Bjergstænger mod Nord, da aabner sig for Blækkedalen vidstrakte flønne Slette, som omflynges af Euphrat i store Buer.

Man siger, at der i denne frugtbare Slette er lige så mange Byer, som der er Dage i et Aar.

Hvor Stien fra Bjergene naa ned paa Sletten, ligger et lille Stykke mod Øst ved Foden af Bjæret den lille By Ischme, omgivne af Vinbjerge og Haver.

Gaa vi forbi et Poppelhegn, kommer vi til Indgangen til Byen. Der ligger en urgammel kristen Kirke. Den er bygget over en Kilde, og foran Alteret er der en Abning, hvorigennem man kan se det "levende (dvs. rindende) Vand", et smukt Sindbillede. Vandet kommer saa sterkt og voldsigt frem af Jorden, at man gernve kunde tro, at man her havde at gøre med et Afsløb af den oppe paa Bjergene liggende Goelshjæl.

To Gangs har jeg besøgt dette smukke fredelige Sied, og kom derved i nærmere Berøring med dets Beboere. Mange kare og alvorlige Minder er knyttet til denne Bys Navn. Den var ogsaa Skueplads for Blodsudgrydelser og Martyrer.

Da jeg prædikede i den gamle Kirke over den hellige Kilde, maatte jeg icke tilbage paa de Dage, da Ischme bedede Mænd faldt for Sværdet.

Før Blodbadet var Ischme en blomstrende By, ikke blot udvores talt, men Beboernes fristelige Liv var et klart bændende Lys.

Før en Nætte Aar siden kom her nyt Liv i den døde gregorianske Kirke, da Bibelen, oversat paa nyarmenisk, blev bragt her til fra Charput (Hovedstaden i denne Provins, omrent 6 Mil vest for). Nogle af de mest ansætte Armeniere i Byen kom under Evangeliets Paavirkning, og begyndte for Alvor at læse i Bibelen.

Frem for alt var der to Mænd Bedros og Gulaser (dvs. den, der elsker Øster).

I him Tider var det noget meget usædvanligt, at Kvinder kunde løse Mændene anaa det for fuldstændigt upassende for en Kvinder at lære noget, men nu begyndte det at blive anderledes. Gulasers Hustru der hed Hafschatun (dvs. Korsfæstet Kvinder), og Bedros Hustru Marfatit (dvs. Margarete), tog fast paa AVE-Bogen og begyndte at studere for Alvor. Snart fulgte andre Kvinder efter dem. Det blev der i Begyndelsen megen Kamp mod den nye Bevægelse, men ikke blot udvores talt, men Beboernes fristelige Liv var et klart bændende Lys.

Før en Nætte Aar siden kom her nyt Liv i den døde gregorianske Kirke, da Bibelen, oversat paa nyarmenisk, blev bragt her til fra Charput (Hovedstaden i denne Provins, omrent 6 Mil vest for). Nogle af de mest ansætte Armeniere i Byen kom under Evangeliets Paavirkning, og begyndte for Alvor at læse i Bibelen.

Frem for alt var der to Mænd Bedros og Gulaser (dvs. den, der elsker Øster).

Den Kirke, hun bører
saar rankt et Mob,
den Bølle, han bører
paa Taarnets Fod.

Mod Stenen han trykker
sin vagde Mund;
saar lidet dog rykker
han Murens Grund.

Da hvulmer hans brede
forblæste Barm,
da løftes i Brede
hans Kæmpearm.

Han langer mod Tinden,
vil slaa den ned —
thi Kirken er Fjenden
for Evighed.

Men Panden har kløver
mod Korsets Kam,
han syrter og florar
for Næsset Kam.

Der rinder han etter,
men uden Raad;
hans trodsige Latter
er vorden Graad.

Han slager sin Smerte
paa Havens Bred —
hans stormende Hjerte
faa aldrig Fred....

Edu. Blaumüller.

Det er hebre endog at snuble frem paa
den rette Vej, ent al træde med sikre
Skridt paa den gale Vej.

Det vil stade dig mere at leve en Dag
uden Bon, end at leve en Dag uden
Brød.

* Ovenstaende er et Foredrag, som den tynde Præst Lohmann nylig har holdt i København. Engivensten er fra Mr. Dobl.

Denne Bagdag er sædvanligvis en god Lejlighed til almindelig Underholdning og Aftondeling af Byens Anliggender efter deres Stil, men i denne Tid tog Kvinderne deres AVE-Bøger med og læste Bogstørne, medens de bagte. Naar de saa havde gjort nogle Fremstædt heri, kunde de staa sig til nogle Bibelsprog, som de saa indprægede i deres Hjertet. Paa lignende Maade gik det, naar de sad og spandt, og snart viste Guds Ord sin Magt i disse Familiers hele Liv og Færd.

Gulaser havde fire Sønner. Den ældste hed Mardiros (dvs. Martyr). De fulgte alle deres Hjertes efter i Jesu Fodspor. Da der saaledes var blevet samlet en lille Skare af alvorlige Kristen, og Herren daglig lagde nogle til, som blev troende, sendte de Bud til Missionæren i Charput, at man skulde sende dem en Præst. Og de satte en Præst ind. Han var den rette Mand paa denne Plads, saa han selv mente, at han var meget utilskadelig.

Kristor, sædvanlig kaldt den lille Kristor (dvs. Gregor) var egentlig Strakos, der, men for 3 Aar siden var han vist at læse det nye Testamente i sin Hjemstavn, Meseres, kommen til levende Tro.

Han havde straks mange Kompe med sin Slave, men han stod fast, og stont han allerede var gift, bad han dog Missionærerne om at optage ham paa Skolen. Saar løste han i 3 Aar med storstofte Ivær. I hele sin Maade at være paa øst Kristor noget saa sjældent og ekstraordinært, at han blev elset af alle sine Meddisciple, og da der fra Ischme kom Bon om at sende en Præst heri, viste han vidstinden, at ingen egnede sig saa godt dertil som Kristor.

Da han hørte, at Folkene vilde slappe Penge til at indrette et lille Kapel og anstætte en Præst, sagde han: Det kan de Mennesker umuligt, de er altfor fattige, den hele Sag vil løbe ud i Sandet. Det var kun med stor Betænkelighed, han besluttede sig til paa sine Bimmers Oprordning at modtage Kalder.

Nogle Uger senere fandt vi en antastelig Hjælpmæling i en Høje i Ischme. Høje hundrede armenistiske Mænd og Kvinder i deres maleriske Klæder kom om at fejre en Præst deres, hvilket var et stort Eventyr.

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis vi ikke er i stand til at følge dem?"

Men Præsten blev staende fast, og det havde til Folge, at mange blev at en anden Mening, og andre sagde: "Hvorfor skulle vi ikke læse Guds Ord, hvis